

Uredništvo in uprava: Maribor, Grajski trg 7 / Tel. uredn. 2440, uprave 2455
Izhaja razen nedelje in praznikov vsak dan ob 14. uri / Velja mesečno prejemam
v pravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom 12 Din / Oglašji po ceniku / Ogla-
se sprejema tudi oglasni oddelek »Jutra« v Ljubljani / Poštni ček. rač. št. 11.409

V bolečini in tugi s češko-slovaškim narodom

rusilcev francoske mornarice je v soboto plulo skozi gibraltarsko ožino v vzhodni smeri. Včeraj je prispelo v Gibraltar 20 angleških vojnih ladij. Pod poveljstvom podadmirala Esteve, ki ima svoj glavni stan v Oranu, bo 22 francoskih vojnih ladij, in sicer transportna ladja letal, 8 rusilcev in 13 torpedovk.

PEJPING, 20. septembra. Obkoljevalni poskus japonske vojske jugozapadno od Pejpinga se je po zadnjih poročilih izjalovil. Kitajcem se je posrečilo, da so se prebili. Nekatere kitajske formacije so vkorakale v smeri proti zapadu, dočim se vali glavni del kitajske vojske proti jugu. Neugodne vremenske prilike so, kakor se zdi, onemogočile izvedbo japonskih načrtov. Razen tega ruši kitajska vojska povsod jezove, kar povzroča, da se obsežni teritoriji pretvarjajo v močvirja.

NANKING, 20. septembra. Največja doseđanja letalska bitka je bila pri Singkiangu, kjer se je spopadlo 46 japonskih in 17 kitajskih letal. Dve japonski letali sta morali na tla. Dva pilota sta bila ubita, pet pa ujetih. Od kitajskih letal sta bili dve sestreljeni. Ubita sta bila dva kitajska pilota, ranjenih pa pet. Četudi so bila japonska letala v premoči, so kitajski letalci pokazali izredno junaštvo in dostojanstveni prezir smrti.

ISTANBUL, 20. septembra. Havas poroča: Doznava se, da so turške obalne baterije v višini Tenedosa opazile podmornico, katere porekla niso mogli ugotoviti. Obalne baterije so na osnovi zadnjih odločb turške vlade ter najnovejših mednarodnih sporazumov takoj otvorili ogenj na podmornico. Ker je strel zadel periskop podmornice, je bila podmornica pri-

morana, da pride na površino, nakar se je predala neki turški torpedovki. Turške pomorske oblasti so internirale 22 mož posadke. Pravijo, da nočejo turška 'oblastva' dali nikakega obvestila glede zastave podmornice ter da ne pristanejo na to, niti da to vesi potrdijo, niti da jo demantirajo.

PARIZ, 20. septembra. Havas poroča: Dopisnik „Journala“ poroča svojemu listu sledeče: „Doznava se, da bodo odslej italijanske vojne ladje na svoj račun spremljale italijanske trgovske in nemške ladje

in pa da bodo italijanske ladje na svojo roko izvajale borbo proti piratskim podmornicam. S to odločitvijo želita Italija ter Nemčija s svoje strani odgovoriti na nyonski sporazum.⁴⁴

DUNAJ, 20. septembra. Tukajšnja „Die Boerse“ prinaša zanimive informacije o usodi gospodarskega sistema držav rimskih protokolov ter objavlja važno informacijo, da je Italija s 3. avgustom odpovedala Madžarski preferencijski sporazum in da bo v sličnem smislu odpovedala koncem leta kreditne ugodnosti tudi Avstriji, in

sicer z namenom, da se zmanjšajo preferencijske ugodnosti in da se odredijo novi manjši kontingenti. V principu je Italiji do tega, da bi Avstrija in Madžarska nosili žrtve spričo izravnanja trgovinsko-političnih interesov med Jugoslavijo in Italijo.

BERLIN, 20. septembra. Havas poroča: V narodno-socialističnih krogih komentirajo z ogorčenjem govor prezidenta Roosevelta ob priliki 150-letnice ameriške ustave. Službeni organ narodno-socialistične stranke gre celo tako daleč, da obtožuje prezidenta Roosevelta, da mu je bilo pri tem govoru izključno samo dolega, da demagoško formulira in da z neprijateljskimi izjavami poslabša svetov-

na nasprotstva, ki so sama po sebi zelo slaba. Navedeni list pravi: »Nemčija že dalj časa spremlja z velikim začudenjem Rooseveltove metode in brez ozira na to, da so njegovi številni predhodniki smatrali za najbolje, da delujejo v umerjenem pravcu.« List odreja Rooseveltu pravico, da kritizira diktatorske ukrepe tujih držav.

LONDON, 20. septembra. Nedaleč od Capetowna se bo na račun južnoafriške vlade pričela gradnja ogromnega tovorišča petroleja, kamor bodo lahko spravili 200 tisoč ton petroleja. Razen tega bodo gradili šest ogromnih tankov, kamor je mogoče shraniti 90.000 ton sirovega olja za vojne ladje. V dobro poučenih krogih za-

trjujejo, da je gradnja takega ogromnega skladišča potrebna za britansko vojno mornarico za slučaj, da se bodo prekinile zveze preko Sredozemskega morja, ker bi v tem slučaju ves trgovski promet med Anglijo in Italijo šel pod Afriko skozi Capetown.

Naš obmejni nacionalni Maribor, ki ni zamudil doslej prav nobene priložnosti, v kateri ne bi dokazal svoje globoke nacionalne in čustvene povezanosti z bratsko čehoslovaško republiko in brati Čehoslovaki, je tembolj globoko pretresla vest o smrti največjega sinu bratske republike T. G. Masaryka. Globoka žalost je zajela ves nacionalni obmejni živelj. S liš so zaplapolale črne zastave, oznanjajoč smrt prezidenta Osvoboditelja čehoslovaške države.

Najlepša izmed vseh v okviru raznih klubov prirejenih žalnih manifestacij je bila nedvomno včerajšnja spominska svečanost, ki so jo za pok. Masarykov priredile v Narodnem domu Jugoslovnsko češka liga, sokolstvo in Češki klub. — Velika in prostorna dvorana Narodnega doma je nudila za to žalno svečanost izredno učinkovito sliko. Zastrta okna in v črtno ovite luči, na odru so se med črtno od stropa do tal vile državne trobojnice obeh držav, pred odrom improviziran katafalk, nad katerim je blestela v polju barv čehoslovaške drž. trobojke slika velikega pokojnika, ves oder v zelenju in svežih dehtečih rožah, na visokem, istotako v črtno ovitem stebrih je zazarela električna luč, ki je metal svoj sij na pokojnikovo sliko. Pred odrom je stala na levi strani črno pregrajena miza, ob kateri so se zbrali predstavniki Sokola, JČ Lige in Češkega kluba, v sredini je bila razmeščena godba tuk domačega pešpolka, na desni pa globoko sklonjeni prapori mariborskih sokolskih društev. Dvorana in galerije sta bili do zadnjega kotička zasedeni. Nad vsem grobnat tišina.

Spominske žalne svečanosti so se udeležili poleg polnoštevilo zastopaneža Češkega kluba tudi predstavniki in člani Jugoslov. češke lige ter predstavniki in članstvo mariborskih sokolskih društev ter ostalih slovenskih in kulturnih organizacij. Mestno občino je zastopal mestni načelnik dr. Jurčan, vojaško oblast podpolkovnik Stojko Č. dr. tožilstvo višji državni tožilec dr. Zorjan, mestno policijo dr. Trstenjak. Med številnimi oddeliki smo opazili narodnega poslana dr. Jančiča, dr. Senjarija, sta. katoliškega župnika Segula, ravnatelje dr. Tominška, M. Mastnaka, dr. Herica in g. Modica, dr. Dolarija za NO Maistrove borce, zastopstvo dobrovoljcev, železničarske glasbene šole »Drava«, UJNZB, jugoslovanskih akademikov in druge.

Uvodoma je izvajal orkester vojaške
godbe 45 pešpolka pod vodstvom kapel-
nika g. Jiránka turebno Chopinovo
Falovo koračnico, nakar je spregovoril
občutne spominske besede predsednik
tut. JČ lig dr. V. Kukovec. Njegov
govor je bil slavospev r kojemu dr. Ma-
saryku, čigar lik bodi čehoslovaškemu
narodu tudi po njegovi smrti vodnik v
srečno bodočnost. V prezidentu Osvo-
boditelju Masaryku zremo moža, ki je
služil vse svoje življenje delu za svoj na-
rod in ga vodil preko njegove Kalvarije
v svobodo. Ustvaril je svojemuodu
lastno in neodločno državo, na katerega
čelo ga je kot prvega prezidenta posta-
vil narod sam. V drugi vrsti ne smemo
pri oceni njegovga ogromnega in vse-
stranskega dela pozabiti na njegova de-
la, ki jih je veliki Masaryk ustvaril s
svojim globokim umom. On ni samo osv-

bodil svojega naroda izpod tujega jarma, temveč je privedel narode do trdnosti, saj je bila njegova človečnost, ki odseva iz njegovih del in dejani, posvečena vsemu svetu. Ob rakvi m. št. borca za mir in demokracijo se sklanjamo tudi mi, sa nam e baš on ustvaril zvezo treh držav, to je Malo antanto, in je ideja narodnega probujenja, ki jo je on označeval svojemu narodu, objela tudi nas Jugoslovane, ki se danes pridružimo veliki žalosti bratskega čehoslovaškega naroda. Svoj govor je dr. Kukovec zaključil s klicem »Slava«, ki so se mu enodušno pridružili vsi navzoči. Zbrana množica je zatem z dveminutnim molkom počastil spomin T. M. Masaryka. Po posebnem, žalni svečanosti primernem glasbenem vložku, ki ga je odigral kvartet vojaške godbe s solistično točko g. kapelnika Jiraneka, je učitelj Drdy zanosno toplo in občuteno recitiral slavo-spev »tatičku« čehoslovaškega naroda. V imenu tuk. Češkega kluba in v imenu vseh v Mariboru bivajočih Čehov nas je klubov predsednik g. Franjo Bureš s toplimi besedami vodil v mislih v zlato Prago, kjer se zbira čehoslovaški narod v najgloblji žalosti ob smrti predsednika Osvoboditelja in največjega sina čehoslovaškega naroda, ki je deloval vse svoje življenje za svobodo bratske republike. Vse, kar je ustvaril Masaryk je slo-nelo na resnici in pravici. Na taj podla-gi je zgrajena tudi državna in orba današnje Českoslovaške. Njegova smrt nas opominja k slogi, njegove ideje nam da-jejo novega poguma, da njegovo delo nadaljujemo ter da zremo s pogumom v bodočnost. Mariborski Čehoslovaki pošiljajo ob žalni svečanosti poslednji po-zdrav svojemu prezidentu Osvoboditelju.

Po prvem vložku »Umr! je mož...«, ki je bil vključen v bogat spored večerajšnje žalne manifestacije in ki ga je ubrano odpel pevski zbor »Jadrana« pod vodstvom zborovodje prof. Vrabca, je v zbranih besedah očrtal lik velikega pokojnika starosta matičnega Sokolskega društva br. dr. **Sl. Fornazarič**. Težje nego katerikoli drugo organizacijo je zadela smrt prezidenta Masaryka baš sokolstvo. Sokolska družina žaluje ob njegovi smrti, saj je izšel iz sokolskih vrst. Sokolstvo žaluje nad izgubo velikega Sokola, ki je posvetil vse svoje življenje in vse svoje mlade sile za moralno in fizično osvobodjenje svojega naroda. Masaryk je bil sam aktiven član Sokola, ki je s svojo veliko vztrajnostjo vzgajal predvsem samega sebe za učitelja svojega naroda. Delal je neumorno za osvobodjenje. V tem delu so ga vodile smerice in ideje njegovega prednika dr. Miloslava Tyrša. Poudarjal je lepoto samega sebe ter pravstvenost, ki je glavna podlaga vsakega zdravega razvoja in napredka. Umr! je veliki borec za svobodo duha, ki se je boril tudi za naše ideale in pravice. Njegovi najožji sodelavci so bili Sokoli. Bil je svojemu narodu prvi vzgojitelj, svetovna vojna pa e dokazala, da je bil na pravi poti. Obmehn! Sokoli se klani: o njegovmu spominu in mu kličejo poslednji: Na zdar! — Zdravo! — Veličastni zbor je stoje počastil spomin Sokola Masaryka z gromkim sokolskim vzklikom, nakar so pevci Jadrana odpeli Masarykovo najljubšo pesem slovaško »Teče voda teče...«

Po zanosni recitaciji naraščajnika Iv-

Paberk

Pivo, umetnost, znanost

»Misel in delo« št. 7—8 priobčuje: »Te dni je zaključila pivovarna Carlsberg na Danskem bilanco za preteklo leto in do-
ločila po svojih pravih ves čisti dobiček, 2,3 milijona danskih kron, za znanstvene in literarne nagrade. V zadnjih desetih letih je razdelila tako že okrog 30 milijonov danskih kron, in sicer 17,3 v znanstvene in 9,7 v umetnostne namene. V naši državi imamo že nekaj podobnega v Kolarčevi zapuščini v Beogradu. Kako bi cveteli znanost in umetnost šele pri nas Slovincih, ako bi služil čisti dobiček od prodanih alkoholnih pijač znanosti in umetnosti!«

Sporazum — pogum

»Jutro« piše v uvodniku komentirajoč zagrebški sporazum med drugim sledeče: »Gospodje, ki so sklenili sporazum, morajo imeti sedaj dovolj političnega poguma in občutka odgovornosti, da izvajajo vse praktične posledice. Če so se zedinili, da je treba in kako je treba ustavo revidirati, potem je neobhodno, da združijo svoje moči za izvedbo svojega načrta in da solidarno prevzamejo odgovornost. Z drugimi besedami: sporazum med srbijskimi opozicijami in dr. Mačkom mora imeti za posledico tudi zahtevo po vladi pod vodstvom dr. Mačka ali vsaj z njegovim neposrednim in polnim sodelovanjem. Kdor postavlja program in veruje v njegovo izvršljivost, ta mora imeti poguma, da dá svoje moči na razpolago tam, kjer je edino mogoče izvedbo državno političnih načrtov pripraviti in izvršiti. Tako je torej cesta na široko odprta in prepričani smo, da bodo tisti, ki so ... šli z napovedjo, da sporazum pripravijo, radi umaknili onim, ki trdijo, da so ga dosegli. Globoko smo prepričani, da bo v svobodi besede in prepričanja v obnovljeni demokraciji našega javnega življenja jugoslovanske misli znala reči tehtno besedo in da se bo pokazala znova pravilnost resnice, da je i Hrvatoma in Srbom i Slovincem resnično zadovoljiva in trajna rešitev samo v jugoslovanski misli.«

Vse res

»Slov. beseda« piše v št. 34: »Čadnji »Domoljub« se je razpisal pod debelim naslovom »Sami smo krivi« o celi vrsti neodpustljivih in nepopravljivih napar ter grehov, ki jih očita sebi in svojim vernim pristašem. Ko si tako temeljito izprašuje kosmato vest in ožema svoj umazan politični kozuh, priznava tudi te grehe in se obupano trka na prsi: »Tu in tam se zaletimo in z odločnimi resolucijami zahtevamo za krščanske otroke krščansko dehujoče vzgojitelje. Koliko pa smo storili za dober učiteljski naraščaj? Kako smo skrbeli za učiteljske šole, da bi imele res najboljše profesorje — učiteljske vzgojitelje itd. Ustava nam sicer jamči brezplačen pouk, vendar ... razne takse in šolnine neizprosno praznijo žep slovenskih (pa menda tudi drugih jugoslovanskih, op. ur.) staršev. K temu pridejo še drage knjige, ki se menjajo tako rekoč vsake kvatre, tako da kmet, delavec, sploh srednji človek svojih, tudi nadarjenih sinov in hčera, v splošnem sploh ne more poslati v srednje šole.« — To je vse resnica.«

Kajzerjev vnuk — okraden

Princ Viljem Hohenzolernski, vnuk bivšega nemškega cesarja, se mudi s svojo ženo v nekem kopališču ob Blatnem jezeru. Ko sta se princ in njegova soproga nekega dne kopala v kopališču, se je splazil neznan vlomilec v njuno stanovanje ter odnesel briljanten prstan v vrednosti 80.000 dinarjev.

Četa ... grada, v kateri se klanja mladi sokolski svet duhu velikega pokojnika, je in tonirala vojaška godba obe državni himni, čehoslovansko in jugoslovansko, s čimer je bila zaključena zelo uspela žalna spominska svečanost nacionalnega Maribora, ki je tudi topot izpričal svoje slovansko srce, ki deli žalost z bratstvom čehoslovanskim narodom ob r kv njegovega prezidenta Osvoboditelja in tvorca čehoslov. državne skupnosti.

Komentari

Nova dobrota — za stare sirote

S tem naslovom je priobčila neka naša revija naslednjo zanimivo, a žalostno resnico: Če se ne motim — piše avtor tega prispevka —, stane tovarno 1 skatljia žigic 28 para, mi pa damo zanjo 1 dinar. V tovarniški ceni je že vračunan čisti dobiček podjetnika, ki je najbrže precejšen. Ostale pare pa poberejo veliki trgovci in država (monopol). Svoječasno je dobila naša država večje posojilo od tovarne žigic, ki so med sabo tesno združene v gospodarski zvezi (trustu). Ta (švedski) trust pa si je za garancijo izgovoril del dobička od žigic. Da pa bo ta čim večji, je bilo treba izločiti konkurenta — vžigalnice (fajercajge), ki so radi pripravnosti in majhne cene izpodrivali žigice. Teh je bilo v rabi vedno več, žigic pa vedno manj. Radi dobljenega posojila, se je država obvezala, da bo vžigalnice visoko obdavčila, kar se je tudi zgodilo. Letna taksa znaša 100 Din. Če pa ga ne prijavijo, in te iztaknejo, boš plačal. Po večini naših vasi je velika revščina. Prav nazorno se kaže to v tem, da si ljudje niti žigic ne morejo kupiti. Kadilci stikajo glave in si prižigajo cigarete brez žigic. Vsak dan od 10. do 11. ure dopoldne se vleče dim od hiše do hiše — gospodinje prenašajo žerjavico, da lahko

pristavijo kosilo.

Mene je ta stvar strašno togotila. Vžigalnik sem plačal, sedaj pa še taksa! Ne! sem rekel. Če razne iznajdbe ne morejo služiti človeku, tudi drugim »ne bodo! Vzamem sekuro, položim vžigalnik na kamen in — lop po njem! Zdi se mi, da sem pri udarcu slišal škripanje glasu: Ojej, napredek in pravica, kje sta? Kar nato pa poiščem med staro železnino nož z jeklenim narezanim hrbtom. Ta je služil že dedu istočasno kot kresilo s kresilnim kamnom in gobo. Dobim še bukovo gobo, jo skuham in nato posušim. Dobro posušeno jo natolčem, da postane mehka kot kruh. Na njivi poiščem kremenjak, ki daje iskre, in priprava za kresanje je bila gotova. S tremi prsti desnice primem pokončni kresilni nož, v levici držim kresilni kamen in gobo tako, da je goba spodaj in odkakujejo vanjo, — ko kresam, iskre — in imaš ogenj, ki te ne stane nič. So pa le bili tiči — naši stari očetje in njihove priprave spet pridobivajo na veljavi. Staro se povrača, kresilo se je vrnilo po 200 letih. Kdo more reči, da ne napredujemo? Hm, pa še kako! Mene pa naj sedaj vse vžigalice in kosmatih dobički tovarnarjev pišejo v kapo!

Jurij s puško.

Posledice vojn

»Mar se ta tvoj mali pripravlja za popravni izpit iz zemljepisja?«
»Pri moji, nima česa, kjer bi se lahko učil. Vsi učbeniki so zastareli, če pomislimo, kako se vojskujejo na vseh straneh.«

Diplomat

Žena titularnega svetnika, Ana Kuvaldinova, je umrla.

»Kaj bo zdaj?« so se začeli posvetovati rojaki in znanci. Treba bi bilo obvestiti moža. Čeprav ni živel z njo, jo je imel vendar rad in ni še dolgo tega, kar je prišel k njej, pokleknil in ji govoril: Anjuška! Kdaj mi odpustiš trenutno zablodo? — Veste, on vedno tako govori. Treba ga je obvestiti.«

»Aristarh Ivanič!« je poklicala objo-kana tetka polkovnika Piskareva, ki se je udeležil obiteljskega posvetovanja. »Vi ste prijatelj Mihaela Petroviča. Bodite takoj ljubeznivi, pojdite k njemu v urad in povejte mu o nesreči ... Toda ne kar iznenada, golobček, ne prestrašite ga, da se mu ne bi kaj pripetilo. Najprej ga pripravite in potem šele ...«

Polkovnik Piskarev najame izvoščka in krene na železniško ravnateljstvo, kjer je služboval najnovejši vdovec. Našel ga je prav pri sklepanju računov.

»Mihael Petrovič,« prične, sede za Kuvaldinovo mizo in si briše znoj s čela. »Zdrav, dragec! Kakšen prah je po ulicah, Bog nas varuj! Piši, kar piši ... Nočem motiti ... Malo posedim, pa spet pojdem. Šel sem naokrog, vidiš naokrog in pri sebi misliš: Glej, tukaj službuje Miša! Hajdi k njemu! Ali, kakor vidim, imaš posla.«

»Posedite samo, Aristarh Ivanič! Malo počakajte! Čez četrto ure končam svoj posel, potem se pa pogovoriva.«

»Piši, kar piši. Šel sem le tako na sprehod. Rečem ti dve, tri besedice, pa pojdem.«

Kuvaldin odloži pero in se prične pri-

pravljati, da bi poslušal. Polkovnik nadaljuje:

»Kako je tukaj pri vas zadržljivo, a na ulici je pravi raj. Solnce, vetrič, veš, ptičice ... Pomlad! Kolovratim tako po bulvaru in tako mi je, da veš, prekrasno! ... Neodvisen človek sem, svoboden. Kamor hočem, tja grem. Če me je volja, krenem v krčmo; ako mi zaželi srce, da se vozim, pa se vozim s konjičkom sem in tja, a nihče mi ne sme brniti, nihče doma nad mano ne kriči. Nebratce, boljšega življenja ni na svetu, kakor biti neoženjen. Po volji! Svobodno! Dihaš in čutiš, da dihaš! Potem pridem do mov in ničesar ... Nihče me ne sme vprašati, kod sem hodil. Sam svoj gospodar sem. Mnogi, bratce, hvalijo obiteljsko življenje, ali zame je slabše kakor življenje kaznjencev. Te mode, klobuki, samo od sebe se vse kaže, gostje ... otroci, drug za drugim prihajajo na ta božji svet ... nezvestoba ... fuj!«

»Tako,« reče Kuvaldin in prime pero. »Tako izvršim.«

»Piši, piši ... Dobro je še, če se najde časti vredna žena, ali če je satan v križu? Ako je izmed onih, ki ves dan natolčujejo in psujejo? Skočil bi iz kože! Kakor na primer ti ... Dokler nisi bil oženjen, si bil človeku prijeten, ko si se pa oženil, si se pa zelo izpremenil, postal si melanholičen. Osramotila te je pred vsem svetom ... zapodila iz hiše. Kakšna dobrota tiči v tem? Ne veš, zakaj bi želel tako ženo?«

»Da sva se ločila, sem jaz kriv, ne ona,« vzdihne Kuvaldin.

»Otresi se tega, prosim te! Menda jo dobro poznam! Zvita, lokava, muhasta! Vsaka njena beseda je zastrupljena pu-

Pripombe in pojasnila k zračnemu napadu v Mariboru

Petkova vaja o zrač. napadu je bila zelo poučnega značaja. Občinstvu zato ni bil prepovedan dostop na Glavni trg. Pokazale so se termite-vžigalne bombe v funkciji in njihovo gašenje, ker predstavljajo v moderni vojni za zaledje veliko nevarnost, ki se da odkloniti ali zmanjšati le s skrbno organizacijo. V prvi vrsti je treba odstraniti s podstrešij vso vnetljivo ropotijo, in izvežbati domače straže v hitrem gašenju s pomočjo peska, ki naj bo pripravljen na vsakem podstrešju. Termite-vžigalne bombe so nevarne le radi velikega števila, ki jih zlahka prenašajo posamezna letala, ker so majhne in lahke. — Vaja je pa tudi demonstiralala čiščenje ulice od tekočega iperita, ki povzroča med vsemi sedanjimi bojnimi strupi največ neprijetnosti. Iperit težko izhlapeva in obleži dolgo na okuženem ozemlju. Zato se je v »puščajski« vojni (Abesinija) izključno uporabljal. Izredna strupenost zahteva skrbno očiščevanje zastrupljenega terena. Tako razstrupljanje je pokazala včerajšnja vaja na Glavnem trgu. Videli smo to delo pod najugodnejšimi pogoji, ulica tlakovana, malce položna in ravna, dovod na razpolago, ker ni bil pokvarjen od rušilnih bomb. Ekipa za desintoksikacijo iz delavnice drž. železnice je nalogu rešila mojstrsko, dasi je delo pod zaščitno obleko zelo naporno. Pri tej priliki naj še ugotovimo dejstvo, ki je kemikom dobro znano, močna svetloba pospešuje uničevanje iperita s klorovim apnom; to je tudi bilo spoznati pri naših vajah z atrapo. Predhodna interna vaja v poznih popoldanskih urah pri nizkem solncu je bila manj uspešna od javne dopoldanske vaje, pri kateri je pripekalo sonce. Da smo delali z resničnim iperitom, bi seveda bili morali dobo učinkovanja klorovega apna na strup podaljšati na trikratno. Po poročilih poročevalcev, je včerajšnja vaja popolnoma uspela. Vaje se letos še nadaljujejo.

Boljša pot.

Žena: »Ali si povedal sinu, da ga boš razdedinil, če vzame to šiviljo?«
Mož: »Ne, rajši sem povedal nji. To bo bolj zaleglo.«

Bogatin pri zdravniku.

Zdravnik: »Vaša hčerka je slabokrvna. Predpisati ji moramo železo.«
Bogatin: »Železo? Morda bi ji predpisali kaj boljšega, zlato ali platino, saj mi si lahko to privoščimo.«

ščica, vsak njen pogled oster nož. Koliko pa je imela pokojnica v sebi zlobe, tega ni mogoče povedati.«

»To se pravi, kako to misliš: pokojnica?« razpre oči Kuvaldin.

»Mar sem kaj dejal o pokojnici?« si je klical v spomin Piskarev in zardel. »Nekaj takega sploh nisem rekel. Kaj ti je, Bog s teboj. Naenkrat poblediš. Poslušaj z uhom, ne s trebuhom!«

»Ali si bil danes pri Anjuti?«

»Zjutraj sem šel tja. Leži. Priganja družino. Neznosna žena! Ne razumem, zakaj jo imaš rad? Bog z njo. Ko bi Bog dal, da bi te nesrečnika, osvobodila! Živel bi svobodno, povesel bi se ... vzel bi drugo. No, no, nočem dalje. Ne jezi se! Veš vendar, da sem tako, na prijateljsko plat. Kar se mene tiče, kakor te je volja. Če hočeš, ljubi, če nočeš, ne ljubi, jaz sem tako ... želim ti samo dobro. Ne živi s teboj, noče zate vedeti. Kakšna žena pa je potem to? Zoprna, bolehn, zlobna. Ničesar ti ni treba obžalovati. Otrsi se tega!«

»Lahko vam je tako govoriti, Aristarh Ivanič!« vzdihne Kuvaldin. »Ljubezen ni las, ne da se tako lahko izruvati.«

»Če bi bilo vsaj kaj, kar bi mogel ljubiti. Toda razen zlobe nisi videl v njej ničesar. Oprosti meni, starcu, ali jaz je nisem ljubil. Še videti je nisem mogel. Kadar grem mimo njene hiše, zaprem oči, da je ne zagledam. Bog z njo! Bog ji daj nebeško kraljestvo in večni mir, toda jaz grešnik, je nisem ljubil.«

»Čujte Aristarh Ivanič,« pobledi Kuvaldin. »Že drugič se vam je zareklo. Pa menda ni umrla?«

»To se pravi, kdo je umrl? Nihče ni umrl, toda jaz je samo nisem ljubil, pokojnice ... fuj ...!«

Domači razgledi**Odmevi učiteljske tragedije v Starem trgu**

Naši javnosti je še v živem spominu učiteljska tragedija v Starem trgu, ko je učiteljica Marta Mrakova v obupu radi znanega gročnje segla po samokresu in napravila konec svojemu življenju. Ta dogodek je naša javnost globoko pretresel. V soboto 18. t. m. pa je bila pred novomeškim okrožnim sodiščem razprava proti soprogu pokojne Mrakove, učitelju Jožetu Mraku, ki ga je državni tožilec obtožil, češ da je zavedel svojo ženo Marto k samomoru in da ji je pri tem pomagal. Razprava je pokazala in osvetlila razmere v Starem trgu, kamor je bil Mrak premeščen z ženo Marto iz Mengša. Pri zaslišanju je Jože Mrak vse navedbe v obtožnici in dokazal, da sta bila s pokojno ženo, s katero ga je vezelo kristalno čisto razmerje, radi premestitve iz Mengša v Stari trg duševno potrta. ...

1936. — Marta. Ko je to napisala je rekla: »Tukaj ima dr. Koc svoj diplomol.« Marta Mrakova je zatem bliskovito segla po samokresu in zavpila svojemu možu: »Jože, maščuj mojo kri!« Počil je strel in Marta Mrakova se je nrtva zgrudila na tla. Po zaslišanju Jožeta Mraka so bile zaslišane tudi nekatere druge priče, ni pa prišel k razpravi poslanec dr. Koc. ...

Prvi spomenik dr. I. Tavčarju

Slovesno se je izvršilo včeraj odkritje prvega spomenika dr. Ivanu Tavčarju pred njegovo rojstno hišo v Poljčanah. Govorili so domači župan Ivan Debeljak, predsednik Slovenske matice dr. Lončar, prof. dr. Anton Slodnjak, ljubljanski podžupan dr. Ravnihar, g. Jelačin in univ. prof. dr. Metod Dolenc.

Žene za pravice javnih nameščencev

Te dni je priredila v Ljubljani Jugoslovenska ženska zveza lepo uspelo zborovanje, na katerem so iznesle naše žene zahtevo po dostojni ureditvi prejemkov javnih nameščencev ter vrnitve draginjskih doklad vsem nameščencem in tudi poročenim ženam. Zborovanje, ki je bilo izredno dobro obiskano, je bilo prvo zborovanje v Jugoslovenski ženski zvezi, zavzele za pravice javnih nameščencev. Ta organizacija je bila vedno prva na mestu, kadar se javnim nameščencem godi krivica ali kadar jim preti okruženje njihovih dosedanjih pravic. Naše žene so s tem javno započele borbo proti draginji in proti omalovaževanju delovne družine. Ob koncu zborovanja je bila sprejeta resolucija, ki zahteva, da se prejemki javnim nameščencem, upokojevcem in delavcem zvišajo, tako da bodo primerni dostojnemu življenjskemu minimumu in da si bodo mladi nameščenci lahko ustvarili družino, da uradništvo zopet dobi draginjske doklade za ženo in otroke ter da dobe draginjske doklade vsi javni nameščenci in poročene nameščence. Na zborovanju je bilo spregovorjenih in prečitanih mnogo solidarnostnih izjav, kar znači, da odobravajo najnovejši pokret ženstva tudi ostale stanovske organizacije.

Mariborske in okoljske novice**Lep uspeh mariborskih šahistov v Gradcu**

Včeraj je bila v Gradcu medmestna šahovska tekma Maribor : Gradec, in sicer na 21 deskah. Prirediteljev se je vršila od 8.30 do 12.30 in od 15.30 do 17. v dvorani hotela »Erzherzog Johann« in se je končala neodločeno 10 in pol : 10 in pol. Maribor in Gradec sta poslala v boj svoje najboljšie igralce in je uspeh, ki so ga dosegli mariborski šahisti, tem pomembnejši, če upoštevamo, da je graška reprezentanca lani v Mariboru premagala mariborsko reprezentanco v razmerju 16 in pol : 4 in pol. Za nastop naše šahovske reprezentance v Gradcu je bilo živahno zanimanje in je tekma prisostvoval med drugim tudi naš generalni konzul v Gradcu dr. D j o r d j e v i č. Podrobni rezultati so bili: Pirc : Berghofer 1:0, prof. Gabrovšek : Krasnik 1:0, dr. Gabrovšek : Saurer 1:0, prof. Stupanj : Schönkirzik 1:0. (Omenjeni graški igralci so zastopali avstrijske barve na letošnji olimpiadi.) Nadalje so od Mariborčanov dobili: Ostanek, Strniša, Ferenčak, Stojšek in Lukeš. Remizirali so: Šavli, Krajnc, Kobljer in ga. Križajeva. Ostali so svoje igre izgubili. Sinoči je priredila Štaterska deželna šahovska zveza v čast mariborskim šahistom banket, na katerem so spregovorili v imenu gostitelja predsednik Engelhofer in v imenu graške mestne občine mestni svetnik Harding, v imenu mariborskih šahistov pa tajnik MSK g. prof. Sila in ravnatelj Loos. S seboj so prinesli Mariborčani umetniško izdelano demonstracijsko šahovsko desko s kompletnimi figurami, darilo Gradčanov za spomin na drugo medmestno tekmo Maribor : Gradec.

Ob 70 letnici Pretnarjeve mamice

Prisrčno ljubezniva, zgovorna in plemenita žena. Kdo je ne pozna? Svoje dobro srce zakriva v skromnost, preprosto iskrenost. Žar njenega materinskega srca in njene zlate duše je vedno plamtel za drage svojce. Vzorno je vzgojila svoje otroke, od katerih so ostali štirje živi. Minka je bila učiteljica in je soproga uglednega mariborskega veletrgovca in predsednika Združenja trgovcev v Mariboru g. Miloša Oseta. Vsi trije sinovi zavzemajo v družabnem življenju vidna ter vplivna mesta. Dr. Jože Pretnar je v krogu naših planincev znano ime. Dr. Slavko Pretnar je odvetnik v Metliki, g. Mirko pa zavzema važno mesto pri prometnem ministrstvu v Beogradu. V krogu ljubljenskih svojcev obhaja danes Pretnarjeva mamica, gospa Terezija Pretnar, svoj sedmi »križ«. Čvrsto in mladostno sveže ga nosi, tako da bo še lahko z laliko to zvrnila na svoja ramena še precej takšnih »križev«. Želimo ji obilo zdravja in zadovoljstva v krogu ljubljenskih otrok, drage sestre in ostalih svojcev!

Minister dr. Rogič v Mariboru. V soboto si je minister za telesno vzgojo narod dr. Rogič ogledal med drugim tudi letno telovadišče matičnega Sokola in igrišča posameznih sportnih klubov. Na teniških igriščih ISSK Maribora sta ga pozdravila predsednik dr. Stamoj in blaginik g. J. Loos, ki sta ga ministru izrazilo željo kluba po novem igrišču. Na železničarjevem igrišču sta ga pozdravila predsednik inž. Uraun in predsednik g. E. Joštl. Ogledal si je tudi Gasilski dom. Opoldne je priredila mestna občina pri »Orlu« banket. Zvečer je bila večerana večerja. Minister dr. Rogič je bil z lo zadovoljen z delom našega občinskega sokola, ki ob moji pomembni nacionalni nalogo. Prati tako je bil prijetno presenečen ob krasnih teniških igriščih tukaj, ISSK Maribora, o katerem delovanju in tradicijah mu je podal izčrpen »berat« g. ravnatelj Loos s posebnim ozirom na živahno delovanje teniške sekcije. G. minister je našemu prvemu slovenskemu »sportnemu« klubu obljubil denarno pomoč v novem budžetskem letu in tudi glede novega igrišča, ki ga klub nujno potrebuje.

Izredna seja mestnega sveta mariborske mestne občine bo jutri, v torek, dne

21. sept. ob 18. uri v mestni posvetovalnici. Dnevni red: Komemoracija za pokojnim prezidentom ČSR dr. T. G. Masarykom.

Himen! Predvčerajšnjim se je poročil v tukajšnji pravoslavni kapeli orožniški narednik in komandir žandarmerijske postaje v Cmureku g. Djuro Bogdanovič z vrlo načelnico Sokola pri Sv. Lenartu v Slovenskih goricah, s. Janjo Horvatovo, zasebno uradnico. Poročne obrede je opravil prota S. Ivošević. Priči sta bila pri poroki Djuro Karampanč, komandir žandarmerijske postaje in Savo Novkovič, komandir orožniške postaje pri Sv. Marjeti ob Pesnici. Ženin deluje v svojem poklicu v Gor. Cmureku uspešno že dve leti in si je stekel med vsem tamošnjim prebivalstvom obilo priljubljenosti in simpatij, saj ga vse pozna kot korektnega in pravicoljubnega. Te vrline so mu pridobile priljubljenost tudi pri Sv. Lenartu v Slov. goricah in v Selnici ob Dravi, kjer je preje služboval in kjer ga ima vse tamošnje prebivalstvo radi njegovega ljubeznivega obnašanja v najlepšem spominu. Pa tudi pri predpostavljanih je Djuro Bogdanovič zelo cenjen, saj je vzor izpolnjevanja dolžnosti in službene vestnosti in saj je znana prislovica: »Kjer Ličanin, tam domovina mirna«. — Mladoporočencema iskreno čestitamo! Bilo srečno!

Mrtvaški zvon. V Novi vasi, Vrtna 8, je preminila v 77. letu starosti posestnica Rušin Josipina. Žalujemo naše toplo sočutje!

Iz učiteljske službe. Premeščeni so: Ida Petrič iz Dolge vasi v Doljno Lendavo, Ruža Zavid iz Levča pri Konjicah v Trbovlje Vode, Danilo Pečenko iz Stogovcev pri Ljutomeru v Planino pri Logatcu, Roza Prah iz Črne na Muto, Henrika Voršič iz Hajdine pri Ptuj v Velenje, Julijana Kralj iz Mute v Liboje pri Celju.

Smrtna kosa. V splošni bolnišnici stumrla 32 letna šivilja Anica Srnceva in 42 letni kurjač drž. žel. Jože Vincar. Žalujemo naše toplo sočutje!

Na dnu vodnjaka... Na Zgornji Radvanjski cesti 105 zida hišni lastnik nov vodnjak. Pri tem delu je bil zaposlen danes jutraj na dnu vodnjaka 39letni studenčni mojster Almazij Jakob iz Rankovcev pri Ptuj. Ko je nameraval njegov pomočnik spustiti v vodnjak ravnokar pripravljeno posodo s cementom, se je utrgala vrv in je posoda s trušcem zgrmela na glavo mojstra. Ves krvav in nezavesten se je zgrudil mojster na dno vodnjaka. Poklicani reševalci so težko poškodovanega Almazija prepeljali v tukajšnji splošni bolnišnico in je njegovo stanje zelo resno.

Silno naraščanje Drave. V noči na nedeljo je Drava silno narasla. Nosila je s seboj debela, vejevje in šore. Motna in umazana se je valila skozi Maribor. To daje sklepiti, da so bili v zgornjem toku Drave veliki nalivi.

Naši skavti, združeni v mariborski skavtski družini, so imeli včeraj dopoldne v tukajšnji realni gimnaziji svoj občni zbor, ki ga je v odsotnosti predsednika dr. Mariniča otvoril in vodil g. Boris Dablinovič. Iskreni komemoraciji po velikem tvorcu bratske republike T. G. Masaryku, o katerem je spregovoril tople besede župni delegat Franc Kos, so sledila poročila tajnika Mirka Šoštarica in blaginika Vičljema Mihaleka. Pri volitvah je bil v glavnem izvoljen dosednji odbor.

V mlaki je našla smrt 22 mesecev stara Viktorija Vaupotičeva, ki se je igrala na domačem dvorišču v Libanji pri Ivanjkovcih. Otrok se je sam igral na dvorišču, pa se je splazil do neograjene mlake, ki je globoka poldrugi meter, kjer je utonil. Ko so jo starši našli, je bila mlada Viktorija že mrtva.

Iz Pesniške doline

Neprenehni deževni nalivi v prvih dneh septembra so spremenili letos že petokrat zgornjo Pesniško dolino v jezero. Pesnica je spet narasla, tako da je na več mestih prestopila svoja obrežja, istakot njeni pritoki. Voda v Pesnici in pritokih je, kakor navadno ob takih do-

Zadnje telefonične vesti**Tuji poslaniki zapuščajo Nanking**

Šanghaj, 20. sept. Poveljnik 3. japonske armade v severni Kitajski je naskočil na konzulatne zastopnike v Šanghaju noto s pozivom, da sporočijo svojim poslanikom v Nankingu, da bodo japonska letala dne 21. t. m. opoldne izvršila velik zračni napad na Nanking, da se na ta način izsili kapitulacija Kitajske. Radi tega naj se poslaniki s svojim osebjem in inozemskimi državljani takoj odstranijo iz Nankinga. Evropskim in ameriškim vojnim ladjam pred Nankinom so oddelili Japonci varnostno cono 16 km od Nankinga ob Jangceju, da ne bi trpeli škode radi bombardiranja kitajske prestolnice. Nemški poslanik pri kitajski vladi je kot prvi zapustil Nanking s svojimi ljudmi. Ostali poslaniki konferirajo glede nadaljnjih ukrepov. Kitajci izjavljajo, da je Nanking pripravljen na bombardement in da je odločen na odpor.

Japonci hočejo vpostaviti kitajsko cesarstvo

Šanghaj, 20. sept. Agencija Stefani poroča: Kakor poroča Central News, se nahaja japonski minister Arita v severni Kitajski, kjer vodi akcijo, da se Mandžurija pretvori v mandžursko cesarstvo, ki bi obsegalo tudi pokrajini Čahar in Hopej. Sedanji suveren Mandžurije naj bi zasedel prestol v Pepingu, če bi se na črt uresničil.

plavah, že 11. in 12. t. m. zastala in začela namesto naprej teči nazaj. Preko obrežnih jezov se je razlila po širni, nizko ležeči pesniški dolini. Ze sam pogled na poplavljeni Pesniško dolino je grozoten. Od hribovskih vznožij ene do druge strani se blešči vodna gladina, iz katere mole kakor v puščavi oaze nekoliko višje ležeča dolinska zemljišča. Na te otoke je težko prizadeto kmetско ljudstvo iz vode v zadnjem trenutku zavleklo kupe otave, v kolikor je moglo. Uničena pa je tretja košnja — tretjača, uničena po blatu je dalje vsa paša. Naravnost katastrofalno so udarjena polja, na katerih je itak radi pogostih letošnjih nalivov že prej zgnilo mnogo krompirja, zdaj s to poplavo pa je krompir v dolini popolnoma uničen in ljudstvo ob svoj drugi kruh. Gnjijejo pa tudi ostali nespravljivi poljski pridelki. Ze prej v vinogradih nastopajoče gnitje grozdja, v sadonosnikih pa pokanje in gnitje sadja rapidno narašča. Hudo, hudo je prizadet dolinski in hribovski kmetovalec. Voda v dolini pa prav počasi zgineva, kajti letos je zemlja radi mnogih nalivov in poplav prenapita vode, odtoka pa radi neregulirane Pesnice in pritokov ni. Močvirni smrad in hlad pa še zdravstveno udarjajo po našem težko preizkušenem ljudstvu.

Približno že eno stoletje kliče ljudstvo v tej dolini po regulaciji Pesnice, ki jo je mačehovska Avstrija baš narobe pričela regulirati, namreč v skrajnem zgornjem toku, da ustreže v prvi vrsti nekaterim tujerodnim kapitalistom.

O regulaciji pesniške struge v sedanjih težkih razmerah zaenkrat ne maramo govoriti. Imamo pa drugo prošnjo: Država in banovina naj v celem, nereguliranem delu izvršita temeljito izsnaženje, poglobitev in ob ozkih mestih razširitev pesniške struge, enako tudi strug pritokov v približni razdalji 1 km od njihovega izliva v Pesnico! Ne več opasno eksperimentirati z delnimi regulacijami in preseki ovinkov, kakor je bilo to v veliko škodo prizadetih posestnikov lani narejeno blizu Partičeve gostilne! Temeljito izsnaženje, poglobitev in razširitev pesniške struge gmočno ne bo nesprejemljivo, ne bo povzročalo običajnih večletnih meritev, ne zemeljskih pogajanj z lastniki bližnjih zemljišč, ne bo — kakor ob regulacijah — puščalo poleg redne nove, še staro, nezakopano strugo, ki postane počasi močvirna mlakuža, mrhovišče, smetišče itd. Zemlja, dobljena pri poglobitvenem izkopanju in razširjevanju struge, bo prišla prav pri napravi dobro utrjenih, pilotiranih jezov za obrežje Pesnice in pritokov.

Ne pozabi naročnine!

Sportna gibanja

Presenetljivi rezultati prvenstva mariborske skupine LNP

Katastrofalni poraz SK Železničarja v Čakovcu — Rapid z veliko mujo iztrgal SK Muri dve točki — ISSK Maribor pregazil Čakovčane

V tretjem kolu tekmovanja za prvenstvo mariborskega okrožja LNP so bili doseženi, skoraj bi rekli, presenetljivi rezultati. SK Rapid je po šibki igri svojega moštva z veliko srečo s tesnim rezultatom premagal enajstorico iz prekmurske metropole, ISSK Maribor se je po dveh zaporednih porazih zopet znašel ter z visokim rezultatom odpravil drugega zastopnika iz Čakovca. Največje presenečenje pa je pripravil SK Železničar, ki je včeraj odigral svojo tekmo proti Čakovčemu SK v Čakovcu ter se vrnil v Maribor s kopico golov in brez točke. To tekmovanje se, kakor vse kaže, nepričakovano zapleta in utegne tekom nadaljnjih tedaj postati še nadvse zanimivo:

Stannje v mariborski skupini LNP je po tretjem kolu naslednje:

SK Železničar	3 2 0 1 11:9	4
SK Rapid	3 2 0 1 9:8	4
Čakovečki SK	1 1 0 0 7:3	2
ISSK Maribor	3 1 0 2 12:10	2
SK Mura	2 1 0 1 4:4	2
Gradjanski	2 0 0 2 2:11	0

V naslednjem naša poročila:

SK RAPID:SK MURA 2:1 (0:0).

Ker je bil včeraj na razporedu dvojni program, sta se prizadeta kluba ISSK Maribor in SK Rapid sporazumela, da odigra vsak svojo tekmo v skupni režiji in na Rapidovem igrišču. Tudi včerajšnji prireditvi vreme ni bilo naklonjeno in se je zbralo nna Rapidovem igrišču le okoli 300 gledalcev.

Rezultat sam ne pove pravega razmerja sil med obema nasprotnikoma. — Dejstvo je, da je bil Rapid na polju boljši nasprotnik in to kljub temu, da je zaigral za razred slabše kakor prejšnjo nedeljo proti ISSK Mariboru. Domače moštvo se včeraj taktično ni obneslo. Poedinci menda sploh niso vedeli, kaj nameravajo. Grešili so toliko proti vsem najenostavnejšim pojmom, da lahko govorijo o sreči, če so iz borbe rešili dve točki. — Obramba je bila v splošnem dobra, gotovo pa najboljši del moštva. Halji se treskali v ekstrem. Niti podajali niso dobro, niti koristili obrambi. Sredina je bila vedno prosta in je le nerutinitranosti Murašev pripisovati, da se je zadeva kolikor toliko končala pozitivno. Napad je zopet zaigral raztrgano. Res je sicer, da je izgubil svojega najboljšega igralca Hellerja že v začetku prvega polčasa, to da mesto da bi ostali zaigrali s še večjim elanom, so zaigrali tako, kakor bi šlo za brezpomembno prijateljsko tekmo. Včeraj ni bilo opaziti požrtvovalnosti in borbenosti, ki sta sicer glavni odlike Rapidovega moštva. Vsi, brez izjeme so bili slabi v startu, razen tega pa se igralci niso znali postirati.

Debut SK Mure v Mariboru je bil zadovoljiv. Dala je svežo in požrtvovalno igro ter dokazala, da si je upravičeno utrla pot v prvi razred. Moštvo sicer še ni homogena celota, pač pa razpolaga z nekaterimi prav dobrimi igralci. Sem spadajo v prvi vrsti vratar Jandi, desni branilec Pleš, srednji krilec Kukanja, desna zveza Busina in vodja napada Starc. Navedeni igralci se odlikujejo z dobro tehnično podlago in s koristnim startom. Ostalim manjka predvsem tekmovalna rutina, ki si jo pa bodo v teku prvenstva nega tekmovanja prav gotovo pridobili. Neuspeh moštva gre izključno na račun slabe igre napadalne vrste, ki se, kakor že rečeno, ni obnesla.

Sodil je g. Klanjšček.

ISSK MARIBOR:GRADJANSKI (Čakovec) 7:1 (2:0).

Mariborčani so začeli takoj z vso silo in s srcem. Nič jih ni oviral slab teren. Takoj so spregledali situacijo in se povsem prilagodili prilikam. Dočim so gostje šele študirali, kako bi šla zoga po blatu, kako bi bilo najboljšje podajati, so Mariborčani že od vsega začetka povezali svoje vrste, kombinirali, kakor da gre po suhem travniku, pokrivali točno, startali resno in pravilno. Skratka zaigrali so in igrali. Tako so novopečene prvorazredne Gradjančane kar nemilo presenetili, tako da sploh ni bilo resne ovire. Napad ISSK Maribora je včeraj predvajal par energičnih potez v pravem ligaškem stilu in uspehi je bil popoln. Navse zadnje pa bi bil rezultat še večji, če bi napadalci znali izkoristiti vse zrele prilike.

Gradjanski je včeraj popolnoma odpoval. Res je da je trčil na nasprotnika, ki je glavna odlika kombinacijske igre, vendar je bilo pričakovati, da bo vsaj ožja obramba na isti višini kakor prejšnjo nedeljo proti SK Železničarju. V igri gostov ni bilo opaziti prvorazrednega stila in je v moštvu bilo marsikaj narobe.

Sodil je g. Nemec.

ČAKOVEČKI SK : SK ŽELEZNIČAR 7:3 (5:1).

Mariborski Železničar je včeraj v Čakovcu doživel katastrofalen poraz, ki ga pa je zopet zakrivil vratar Švajghofer s svojo nediscipliniranostjo. Včerajšnji slučaj močno spominja na sarajevski poraz in je skrajni čas, da napravi SK Železničar vendar enkrat red v svojih vrstah. Švajghofer je namreč »zamudil« vlak in ga je neki član SK Železničarja peljal z motornim polesom v Čakovec. Med potjo pa je nastal »defekt«, tako da je prišel šele v Čakovec tik pred drugim polčasom. Železničar je bil primoran, da je

igral ves prvi polčas z 10 igralci in je vrata branil Ronjak, ki pa seveda ni mogel nadomestiti pravega vratarja. Kljub temu je SK Železničar v prvem polčasu prejel 5 golov. V drugi polčasu je po Pavlinu dosegel vodstvo. ČSK je v 22. min. izenačil po Horvatu, nakar je v 27. min. sodnik povsem neupravičeno diktiral 11 m proti Žel., ki jo je realiziral Breslaver (11 m bazira po sodnikovi izjavi na roko Antoličiča). Nadatjni dogodki so se vrstili v 35., 42. in 43. minuti. V 15. minuti drugega polčasa je ČSK zvišal rezultat na 6:1, v 21. minuti pa na 7:1, nakar je v 40. minuti Pavlin nižal rezultat na 7:2 in v 41. minuti postavil Pavlin končni rezultat 7:3. Sodil je g. Macoratti iz Ljubljane. Po mnenju Mariborčanov ni zadovoljil.

SK SLAVIJA:SK DRAVA (Ptuj) 4:2 (4:2).

Na stadionu SK Železničarja se je včeraj dopoldne odigrala drugorazredna prvenstvena tekma med gornjima nasprotnikoma, ki se je pod vodstvom g. Berganta končala z zmago Slavije v razmerju 4:2.

Na igrišču SK Rapida se je včeraj dopoldne vršila prvenstvena tekma med juniorji SK Železničarja in SK Rapida, ki se je končala s pičlo zmago SK Železničarja v razmerju 2:1 (2:0). Sodil je gosp. Jančič.

OSTALE NOGOMETNE TEKME.

Celje: Atletik:Trbovlje 10:1 (1:1).

Trbovlje: Amater:Olimp 5:2 (3:1).

Ljubljana: SK Ljubljana:SK Bata (Borovo) 4:2 (1:1). Svoboda:Mars 5:1, Hermes:Reka 4:1.

Zagreb: Zagreb:Sofija 4:2 (2:0).

Dunaj: Avstrija:Švica 4:3 (4:2).

Budimpešta: Madžarska: Češkoslovaška 8:3 (2:2)!!

Krasen uspeh mariborskih rokoborcev v Celovcu! V soboto se je vršil v Celovcu težkoatletski dvomatch med Pekovskim SK iz Maribora in KACom. Rokoborbe so se končale z zmago Mariborčanov v razmerju 5:3, boksači pa so pod legli z rezultatom 0:6.

Prodaj

JABOLKA

po Din 1.— za kg oddaja Kmetijska družba, Meljska cesta 12. 5161

Stanovanje

SOBO IN KUHINJO

oddam mali družini. Ipavčeva ulica 1, Pobrežje, Špesovo selo. 5215

Službo dobi

IŠČEM NAMEŠČENKO

takoj. Naslov v upravi lista. 5269

Iščem dobrega

PRODAJALCA

za specerijo in delikatese. — Pomidbe na upravo lista pod »Specerija«. 5270

Oglašujte v »Večerniku«

Skrivnosti

25

»Žalibog sem prišel prepozno.«

»Glej, glej!«

»In ko sem odgrnil prt, ki Vam je pokrival obraz, sem prestrašen opazil, da leži na vašem mestu nekdo drugi.«

»Tristo!... Včasih se zgode prečudne reči, ki si jih tudi največji prebrisanec ne more razložiti.«

»Ali pa si jih morda razloži...«

»Kaj si mar ti uganil, kako je?«

»Popolnoma.«

»Zelo sem radoveden, kako se ti je to posrečilo.«

»Človek nikoli ne misli na vse, zlasti ne v takem položaju, v kakršnem ste se vi nahajali. Dež je pot zelo razmučil in z nalo pažnje sem sledil stopinjam, ki so se za vani poznale v blatu.«

»Čujte, čujte!«

»Šel sem k zidu... videl sem prostor,

kjer ste ga preskočili in odprtino, skozi katero ste zopet prišli na pokopališče, ter sem po sledi vaših bosih nog prišel do te hiše. Ali sedaj razumete?«

»Popolnoma.«

»Ali bi še kaj radi zvedeli od mene?«

»Ne, nič več.«

Everard je umolknil in se pomenljivo spogledal s svojimi tovariši, ki so tiho poslušali njun pogovor.

Nato se je zopet obrnil k Leonu, ki se je začudil nepričakovani izpremembi njegovega obraza. Spremembo moramo omeniti, ker pojasnjuje značaj nesrečnega moža, ki igra v tej povesti vlogo.

Odkar je bil Everard prost, se je zdelo, da je ves drugačen. Na njegovem obličju ni bilo več tistih divjih, skoro živalskih potez, ki smo jih omenili, ko smo ga prvič videli v strašni celici, katere vrata vodijo na morišče. Njegovo čelo je izgubilo svoj zlobni značaj, njegovo oko je postalo zopet pametno in živo in če se je kdajpakdaj vžgal v njem okrutni blisk,

se je to zgodilo le pod vplivom kake razburilive misli, ki je hitro minila.

Obrnil se je k mladeniču in ga opazoval z veliko pozornostjo.

»Zasledovanje je v čast tvoji razsodnosti, mladi mož,« je rekel, »in če si bil sam popolnoma sam, sem te vesel.«

»Bil sem sam,« je odgovoril Leon.

»Sam,« je nadaljeval Everard tiše, »in nisi imel časa, da bi komu povedal kar si videl.«

»Nikomur nisem pripovedoval... Pri-segam Vam.«

»Dobro, da vem.«

»Zakaj?«

»Človek le nerad vidi, če se take skrivnosti komu zaupajo.«

»Vedite, da vas jaz ne bom nikoli izdal.«

»Kdo mi je porok?«

»Tako zahteva moja lastna korist.«

»Ah!... V takih zadevah korist nekaj časa zahteva to, pozneje pa kaj drugega...«

»Kaj hočete s tem reči?« je vprašal

Leon, ki se mu je zdelo, da je postal njun pogovor čuden.

Everard se je vzravnaval.

»Tole ti hočem povedati, mladi mož: Jutri bom zopet vstopil v življenje, imel bom v njem odlično mesto in bom znamenit človek. S svojim denarjem si to lahko privoščim. Nočem pa, da bi me ti strašil s svojimi razkritji; nespametno bi torej bilo ako bi ne odstranil edine ovire, ki mi brani do sreče.«

»Ne razumem vas,« je zajecjal Leon, ki se ga je nehote polastil nemir. Everard se je nasmehnil in pokazal na svoje tovariše ter jim dal obenem dogovorjeno znamenje.

»Jaz se bom umaknil,« je pristavil; »dve osebi me čakata v sosednji sobi. Ti gospodje me bodo tukaj zastopali in bodo opravili prav to, kar bi storil tudi jaz, ko bi lahko ostal.«

Po teh besedah se je Everard obrnil proti vratom, toda na pragu je stal Leon, ki mu je zastavil pot. (Dalje.)